

[Hans Rasmussen.]

en Visit, som en fremstaaende Politimand aflagde i Udvalget, hvor vi fik Lejlighed til at spørge, hvordan det forholdt sig med de ulovlige Forhold f. Eks. i denne By, fik vi at vide adskillige interessante Ting. Vi fik at vide, at der i en af de smaa Gader er 19 Huse med 30 Smugkroer — det er dog ganske respektabelt saadan i een Gade —, 30 Smugkroer, af hvilke nogle holder Agenter til at gaa paa Gaden i de sene Nattetimer og agitere mellem tørstige Sjæle, tørstige Nattevandrere, og fortælle, at de kan bare kigge derop paa 3. Sal i Mellembygningen eller i Bagbygningen, for der er saadan et hyggeligt Sted, hvor de kan faa Tørsten slukket. Og det er naturligvis ikke Afholdsøl eller Sodavand, man faar serveret de Steder.

Der er adskillige Ting, som der kunde trænge til at blive rodet artigt op i. Som jeg nævnte før, gør uheldige Forhold sig ogsaa gældende paa visse Restauranter, og at der ikke altid er de heldigste Forhold, vidner ogsaa den paagældende Politimands Udsagn om, idet han paa et enkelt Omraade nævnte et Tilfælde, som jeg naturligvis ikke fremdrager, fordi jeg tror det er noget, der saadan finder Sted i hveranden Beværtning, naturligvis ikke, nej, men som jeg nævner, fordi jeg synes, det ser meget ilde ud. Der er Personer, der faar Tilhold af Politiet, og det er saa sandelig med god Grund vistnok i de allerfleste Tilfælde. Thi hvad mener ærede Medlemmer, hvis de kom ud for dette, at de blev Gæst i en Restaurant, ikke af første Klasse, men lidt henne i Rækken, og der fik serveret en Bajer eller en anden Drik og samtidig fik stukket et Visitkort i Haanden, hvorpaa der paa den ene Side staar: Her serverer Mary — og paa den anden Side: Privatbolig den og den Gade, det og det Nummer, Telefon det og det Nummer. Det er noget, som ikke er saa heldigt, og som vi maa være interesserede i, at Politiet benytter sin Myndighed til at skride ind overfor i saa vid Udstrækning som paa nogen Maade muligt.

Jeg skal ikke opholde mig videre ved noget af de stillede Ændringsforslag, idet jeg, som sagt, gaar ud fra, at Medlemmerne har læst de Bemærkninger, der er knyttet dertil, og at man da vil forstaa de forholdsvis faa Ændringer, som det drejer sig om i dette Lovforslag.

Jeg vil gerne sige, at det, der er Udvalgets Ønske paa de ret vidtrækkende Omraader, som denne Lov angaar, er dette, at vi faar det ordnet saaledes, at vi, saa

vidt det er muligt, ikke giver Bevilling til Folk med misliebige Karakter. Ansøgerne bør sorteres en Smule ordentligt, og vi vil bort fra alt, hvad der kan kaldes Misbrug af kvindeligt Personale, af Personale i det hele taget. Vi vil væk fra Servering for fulde Gæster. Vi ønsker i det hele taget at hæve hele Beværternæringen op i det højest mulige Plan, og saa ønsker vi naturligvis, at Spiritusen bliver ryddet ud af alle de Afholdsrestauranter, hvor den ulovligt findes. I denne Forbindelse kan jeg ikke lade være med at sige, at det gør paa mange et meget uheldigt Indtryk at være Vidne til, at Bryggeriernes Vogne kører omkring og ret aabenlyst afleverer skattepligtigt Øl til Afholdshotellerne. Det ser ikke farlig godt ud. Udvalget ønsker ogsaa, som jeg allerede har anført, at vi faar Spiritusen ryddet ud af vore Forsamlingshuse.

Udvalget ønsker, at denne Lovs Bestemmelser skal overholdes i fuld Udstrækning og efter den Mening, der ligger i de forskellige Paragraffer, og ønsker, at Befolkningen vil hjælpe med hertil. Men Udvalget ønsker tillige, at Myndighederne vil følge Udviklingen med Opmærksomhed, og at Handelsministeren vil give Løfte om, at der vil blive udstedt en klar Bekendtgørelse, som tydeligt trækker Linierne op. Sidst, men ikke mindst, ønsker Udvalget, at Ministeren vil give Tilsagn om, at Politiet vil blive forsynet med Instruks, der ikke tillader, at Lovens Bestemmelser i nogen Maade bliver forfuskede.

Jeg skal dernæst sige et Par Ord i Tilknytning til nogle Udtalelser, jeg fremsatte ved Lovforslagets første Behandling. Jeg udtalte dengang min Anerkendelse af den frivillige Ædruelighedsbevægelses Virksomhed og pegede paa den Nytte, som denne Bevægelse efterhaanden efter min Mening har haft for hele vor Befolkning. Det er mig bekendt, at der for ca. halvandet Aar siden fra De samvirkende Afholdsselskaber blev indgivet en Ansøgning til Ministeriet om en Forøgelse af Bevillingerne til Støtte for det frivillige Ædruelighedsarbejde. Man ønskede specielt en Bevilling paa beskedne 10 000 Kr. til Etablering af en Studie- og Oplysningscentral for Ædruelighedsarbejdet som en videre Udvikling eller Fortsættelse af det Arbejde, der udføres af Statens Ædruelighedskonsulent. Jeg vil gerne her udtale Haabet om, at der vil blive taget Hensyn til dette Andragende fra De samvirkende Afholdsselskaber.

Jeg har saa kun tilbage som Ordfører